

İLKE
GES-İŞ

İŞÇİYİ
YİNE İŞÇİ
KURTARACAKTIR.

İzmir TEK Şubesi Eğitim ve Haber Bülteni 15 Günde Bir Çıkar Üyelerden Ücret alınmaz

SUÇLU YALNIZ DOĞA DEĞİL,

Lice'deki Binlerce Ölü Sömürü Düzeninin Kurbanıdır!..

YIL : I SAYI : 8 15 Eylül 1975

ÖRGÜT HABERLERİ

TÜRK — İŞ'in; yönetimi ile ağırlığını taşıyan sendikalarının MC. İktidarının yandaşı oldukları ve işçi sınıfına ihanet ettikleri, son günlerde açıkça ortaya çıkmıştır.

İşveren Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı Halit NARİN'in TÜRK - İŞ'in uysal ve ağır başlı olduğu, yasalara uyduğu, emek-sermaye arasında denge kurduğu halde DİSK'in işçileri direnişe geçirdiği, grev yaptığı ve sermayeye karşı eyleme geçtiği şeklindeki beyanındanda kimin işçiden yana, kimin sermaye ile ortaklık kurduğu ortadadır.

Sendikamız, uzun süreden beri bu ihanet şebekesinden kurtulmak için yaptığı mücadeleyi başarıya ulaştırmıştır. 7. Mart. 1975 tarihinde Başkanlar kurulu toplantısında alınan TÜRK-İŞ'ten ayrılma kararı uygulamaya konmuştur. Örgütün tabanındaki hızlı gelişim, bu ayrılmayı ve DİSK(Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) na katılmayı hızlandırmıştır.

Bunun sonucu olarak, mevcut Genel Merkez Delegelerinin çoğunluğu imza toplayarak 2'Kasım-1975 tarihinde olağanüstü genel kurula gitmeyi kararlaştırılmıştır.

Sendikamız, Devrimci Mücadelesini bu tarihten sonra DİSK'te sürdürmek için aşağıdaki gündem gereğince olağanüstü genel kurul yapacaktır. Yapılacak bu olağanüstü genel kurulda işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda alınacak kararları şimdiden kutlarız.

GES—İŞ (Türkiye DSİ, Enerji, Su ve Gaz İşçileri) Sendikası Genel Başkanlığına.
Mithatpaşa Cad. Süleyman Sırri Sok. No : 2 Kat 4 Daire 14 — 15
Yenişehir / ANKARA

Aşağıda isim ve imzalarımız bulunan GES—İŞ (Türkiye DSİ, Enerji, Su ve Gaz İşçileri) Sendikası Genel Merkez Genel kurul (Üst Kurul) delegeleri olarak bizler Sendikamız ana tüzüğünün 10. Maddesine göre ve bu maddenin bize tanıdığı yetkiye istinaden aşağıdaki gündeme göre 2. Kasım. 1975 pazar günü saat 10,00 da Selanik Cad. No. 76 Yenişehir / Ankara'daki Makina Mühendisleri Odası toplantı salonunda, o gün çoğunluğun sağlanamaması halinde ise 5. Kasım, 1975 çarşamba günü aynı gündemle aynı saat ve yerde GES — İŞ Sendikası Genel Merkez Genel Kurulunu olağanüstü toplantıya çağırıyor. Sendikalar ve dernekler kanunu ile Tüzük hükümleri gereğince gereğinin buna göre yapılmasını saygılarımızla arz ve teklif ediyoruz.

GÜNDEM

1. Açılış ve yoklama
2. Divan Teşekkülü
3. Saygı duruşu
4. Konukların konuşması
5. Komisyonların seçimi:
   a)Tüzük tadil komisyonu
   b) hesap tetkik komisyonu
6. Raporların okunması:
   a)Faaliyet raporu
   b)Mali rapor
   c)Denetim kurulu raporu
   d)Tahmini bütçe
7. Raporların müzakeresi
8. Kurulların aklanması
9. Tüzük tadili
   a)Türk-İş (Türkiye işçi sendikaları Konfederasyonu) ndan ayrılma
   b)Disk (Devrimci İşçi Sendıkaları Konfederasyonu) na katılma
   c] Diğer hususlar
10. Seçim tasnif komisyonu seçimi
11. Seçimler :
   a] Genel Başkan
   b] Genel sekreter
   c] Mali sekreter
   d] Teşkilatlanm sekreteri
   e] Eğitim sekreteri
   f] Genel onur kurulu seçimi
   g] Genel denetim kurulu seçimi
   h] Üst kurul (konfederasyon] delegeşi seçimi
12. Dilek, temenniler, kapanış

GES—İŞ SENDİKASI Genel Merkez
Genel Kurul (üst kurul) delegesi

İŞÇİNİN GÖZÜYLE

DEPREM FELAKETİ Mİ ? SOSYAL CİNAYET Mİ?

Diyarbakır,ın LİCE ilçesini daha önce duyanınız var mıdır? Sanırim ki son deprem felâketi yoksul LİCE halkını ölüme terk ettikten sonra tanıma olanağını bulduk ve TÜRKİYE haritasında ki yerini aramaya başladık. Fakat ÇEŞME'yi KUŞADASINI, ÖRENİ, AYVALIK'ı MARMARİS'i BODRUM'u FETHİYE'yi AKÇAYı bilmeyenimiz yoktur. Bırakın Türkiyeyi Dünyanın bir çok sık sık duyarızda Neden LİCE'yi, VARTO'yu ancak deprem felâketleri vede seçimlerde görürüz, duyarız. Daha bilmediğimiz, haritada yerini dahi bulamadığımız binlerce köyler, kasabalar vardır. Kendi kaderlerine terk edilmiş, açlığa, sefalete mahkum binlerce milyonlarca emekçi kardeşimiz. Yani vergiyi veren, askerlik yapan, alın teriyle geçinen milyonlarca insan,

Bir ülkede yaşıyoruz ki emeği ile, namusuyla, alınteriyle yaşayan milyonlarcâ emekçi, Kapitalist sınıfın tahakümü altına alınmış, baskı — zulüm — açlık ve sefalete terk edilmiş emekçiler. Diğer yanda bir avuç kan emici kapitast para babâlârı ve onların debdebeli hayatları için milyarlarca lira harcanarak yâpılân HİLTON'lar, EFES'ler, TARABYA'lar ALTIN YUNUS'lar BOĞAZ KÖPRÜLERİ ve daha birçok turistik tesisler. Buna karşın emekçi halkımıza reva görülen insanlık dışı, çağ dışı bir ömür tüketme veya ecelsiz ölümünü beklemekte daha doğrusu sosyal cinayete kurban gitmek için sıraya girmekte olan bizim halkımız. Neden böyle olmaktadır.? Biz işçiler sınıfına ve tüm emekçi halkımıza yapılan baskı ve zulüm demek olan kapitalist sınıfın zorbalığına karşı, kurtuluşumuzun tek yolu işçi sınıfı biliminin bize öğrettiği yoldan yürüyerek meselemize çözüm bulmaktır.

Kapitalistler sömürüleri için en uygun yeri seçerler ve tüm yatırımlarını yalnız ve doymak bilmeyen karları için yaparlar. Çünkü kapitalizm özünde kar, sömürü, baskı ve zulüm mekanizmasıdır. Kapitalist sınıf yalnız kendi çıkarı için her şeyi rezilce yapmayı olağan sayar. Kapitalist sınıf kendi geleceğini garanti altına almak için emekçi halkımizi eğitimde aç beslenmede açlığa mahkûm ederek sınıf tahakümünü kurar, Patronlar, şunu çok iyi biliyorlar eğitilerek bilinçlenen halk kapitalizmin mezarını kazar.

Para babaları ülkemizdeki yoksulluğa açlığa sefalete mahkûm edilmiş köylerini kentlerini bilmemezlikten gelirken İSVİÇRE'nin 3000 nüfuslu Vaduz köyünü bilirler Çünkü orada kan emici kapitalistlerin, soyguncuların ortakları var. Orada mobilya volsuzluğu için plânlar yapılır. Emekçi halkın ekmeğinden, yemeğinden keserek ödediği vergiler, kapitalislerce yemlik olarak kullanılan devlet bütçesinden, vergi iadesi adı altında talan etmeyi, soymayı plânlarlar. Ülkemizi içte ve dışta ahtapotun kolları gibi saran bu kan emici sınıf egemendir. Kimdir bu kan emiciler (KOÇLAR—ECZACIBAŞILAR, SABANCILAR DURMUŞ YAŞARLAR, DEMİRELLER SÜLALESİ, ŞELLEFYANLAR) Kısaca bunlar kan emiciler, sömürücüler baskı ve zulüm şebekeleridir. Bunlar İŞÇİ SINIFIMIZI, YOKSUL KÖYLÜLÜĞÜMÜZÜ TÜM EMEKÇİ HALKIMIZI kendi sınıf egemenlikleri altına ezenlerdir. Ne yazıkki TCK 141 142 maddeleri bunlar için uygulanmaz.

Diğer yanda alınteriyle yaşamak için ölüm kalım savaşı veren emekçi halkımız. O emekçi halkımız ki bağımsızlık savaşlarında ölümü kucakladılar. Kapitalist sınıfın egemenliği yurdumuz üzerinde öttürür. Her yıl binlerce işçiyi iş kazalarında öldüren veya sakat bırakan sosyal cinayetlerin işlendiği bir ülkede yaşıyoruz. İşte bu sosyal cinayetlerin son bulması ve tüm emekcilerin insanca yaşamâlârı kapitalist sınıfın egemenliğine son vermekle olacaktır. Ancak İşçi sınıfımız ve emekçi halkımızın iktidarlarıyla ortadan kalkacaktır.

KAHROLSUN KAN EMİCİ KAPİTALİST SINIFIN BASKI ve ZULÜM İKTİDARI!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ve TÜM EMEKÇİ HALKIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

SINIFLARIN DOĞUŞU (Geçen sayıdan devam)

Feodal Toplumlar

Toplumda ticaretin gelişmesi ile birlikte, ticaret sermeyesinin değeri de durmadan artıyordu. Ticaretle uğraşanlâr, paraya, artık satın almış olduğu mamül malların daha yüksek fiatla satarak, daha fazla para elde etmenin aracı olarak bakıyorlardı.

Feodal devletler, yükümlülerin para cezalarını arttırmak suretiyle, emekçilerin daha çok sömürülmelerine ve feodal beylerin daha çok para stok etmelerine yardımcı oluyorlardı.

Para meta ilişkilerinin gelişmesiyle, köylülerin ve zanaatçıların alım satım ilişkilerine gittikçe daha çok katılmalarıyla, para yavaş yavaş değer ölçüsü görevini yapmaya başladı.

Orta çağdaki şehirler, bütün toprakları ellerinde bulunduran feodal beylerin arazileri üzerinde kuruluyordu. Şehirlerin yönetimini ellerinde tutmak isteyen feodal beyler, şehirlerden en büyük kazanç sağlamanın yollarını arıyorlardı. Bunun içindir ki kuruluş yolundaki şehrin yönetimi, feodal senyörlere karşı mücadele etmek zorunda kalıyordu. Şehir halkının çıkarlarını savunmak için kurulan belediyeler, belediye hakları için savaşırken bütün halk senyörlere karşı oluyordu. Bu savaşın sonucu şehirlerin senyörlereolan bağımlılık derecesini, vergilerin şehirlerde toplanmasını ve yönetim özerkliği gibi önemli hakları belirliyordu. Daha önce özerk siyasi birimler haline gelen şehirler, kendi maliyelerini kendi milis kuvvetlerini ve özerk adliye cihazlarını kendileri kurmuşlar ve yönetimini daha sonra kendilerinden daha geniş anlamda bahsedeceğimiz aristokratlar ellerine geçirmişlerdi. Fakat belediye sınırları içinde yaşayanlar, öteden beri varolagelmiş senyörlere olan bağımlılıktan muaf bir yaşantı içindeydiler.

Fakat bunu bütün şehirler için söylemek mümkün değildi. Cünkü senyöre karşı koymaya yetecek kuvveti bulamayan küçük şehirler, senyörlerin denetimi altında kalıyordu. Bütün bunlara rağmen şehirlilerin ortak bir yazantısı vardı. Şehirlerde oturanlar bireysel kölelikten kurtuluyorlardı. Şehirlerde bir yılı aşkın süre yaşayan her köylü özgür olma hakkını elde ediyordu.

Şehir yönetimi ile feodaller arasındaki mücadelenin sonuçlanmasından kısa bir süre sonra, Şehir nüfusu içerisindeki toplumsal celişki kendisini gösterir.

İlk önceleri şehirlerin yönetimi aristokrat dediğimiz, halkın en zengin bölümünün elindeydi. Aristokrat dediğimiz zümre, şehir sınırları içindeki toprak sahiplerini, büyük tacirleri, tefecileri ve şehirde oturan feodallerin tümünü kapsıyordu. Şehir halkını zanaatçılar ve aileleri oluşturuyordu.

Şehirlerde zanaatçılığın gelişmesine paralel olarak loncaların politik hayâttâki önemi artıyordu. Loncalar iktidarı aristokratlardan almaya uğraşıyorlâr ve bâzı şehirlerde tam başarı sağlıyorlardı. Fakat bazı hallerde mücadele uzlaşma ile sonuçlanıyor ve en kuvvetli loncaların temsilcileri aristokratlarla ayni ölçüde belediye yönetimine katılıyorlardı. Kendilerini aristokratlarla ayni ölçüde gören ve onlarla boy ölçüşmeve kalkan lonca yöneticileri, belediyelerin daha demokratlaşmasını sağlamak amacından sapârâk, âristokrat sınıf içerisinde kendi benliğini yitiriyorlardı.

Bu dönemdeki zanaatçılar birer küçük üretici idi ve kar etmek için değil hayatını kazanmak için calışıyorlardı. Kurdukları meslek örgütü olan loncalar, karşılıklı yardımlaşma amacını güdüyordu. Şehirlerin çoğunda zanaatcılar loncalar kurmâk zorundaydılar. Şehirlerde, başka yerlerde imâl edilen malları satmak yasaktı.

Önceleri zanaatcıların haklarını elde etmekte ve üretim sürecini yoluna koymakta olumlu bir etken durumundaki loncalar, daha sonra iktisadi ilerlemenin önüne geçen bir engel olmaya başladı. Meslek sahipleri her çeşit yeniliğe ve teknik yetkinliğe karşı çıkmaya başladılar.

Zanaatçılar içerisinde ustalar, zamanla imtiyazlı bir grub meydana getirdiler. Her kalfaya ustalığa geçme yetkisi verilmiyor, loncaya usta olarak kendisini kabul ettirmek isteyen bir kalfanın üstün nitelikte bir eser meydana getirerek, loncanın kurduğu kurula bu eseri beğendirmesi gerekiyordu.

Ustalığa kabul edilen bir kalfanın büyük bir ziyafet vermesi gerekiyor ve bunun için çok para harcamak zorunda kalıyordu. Zanaatlarında zamanla gelişmesiyle üstün nitelikte bir parça yaparak karmaşık bir hal alıyor, pratik olarak ustanın yakınları usta olma hakkını elde ediyorlardı.

Bütün bunlardan sonra ustalık bulunmayan sürekli bir kalfalar sınıfı vardı. Bunlar da kendi aralarında dernekler kurarak ortaklaşa kaklarını savunuyorlardı.

Böylece meslekler arasında bir maddi farklılışma meydana geldi, Ticaret sermayesi zanaatçıları giderek daha fazla sömürüyordu, Bir kısım ticaret adamları, zanaatçıların yaptığı malları satın alıyerlar ve halka daha pahalıya satarak büyük kârlar elde ediyorlardı. Bunlardan başka, zanaatçılar ham maddeyi de tacirlerden almak zorunda olduğun danz ,amanla yaptığıamamül eşyayı, ham madne borcunu ödemek için tacirlere vermek zorunda kalıyardu.

Bu durumdaki zanaatçılar, yaptığı mamül malla, kendi satacağı fiattau daha uctza satmak zorunda olduğundan, durumları günden güne kötüye gidiyardu.

Borç para ihtiyacının giderek artmasınnan sonra, para stok ederek, faizle borç para veren siir TEFECİLER SINIFI ortaaya çıktı, Tacirler de ödünç para almadan edamiyorlardı, Kredi ve kambiyo işlemlerinin gelişmesi sonucu BANKALAR doğdu.

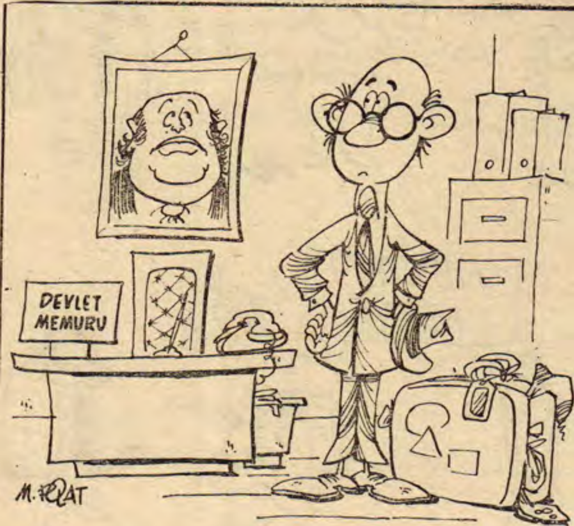

Partiler Üstü Sendikacılık

Murat Bayrak,ın U L U Y A N SS'leri eğitimde

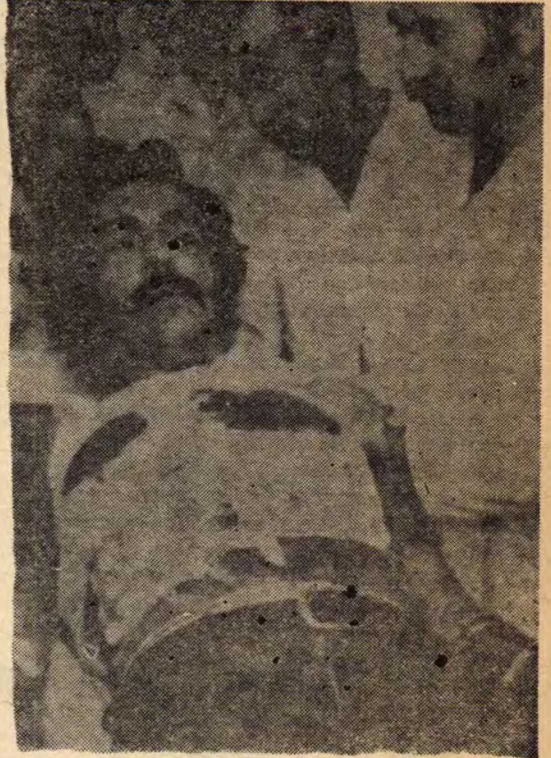
Faşist Hitler'in iktidarını, gerçekleştiren S.A (Strun) (Abdeilung) saldırı birlikleri ve S.S (Schutz-Stafei) yani koruma birliklerine benzeyen aynı amaç ve sistemle yetiştirilen komondolar, sermayenin vurucu gücü olarak fabrikatörlerin himayesi altında MC iktidarına yönefen her harekete karşı kullanılmaktadırlar. AP Milletvekili ve SANCAK-TÜL Fabrikaları sahibi Murat BAYRAK, Komando kampı açmış ve yetiştirdiği beslemelerini on günlerde çikan olaylarda başrollerde oynatmaktadır.

YOLCU

MC nin Devlet Memurlarına Karşı Uygulaması

Fabrikatörlerfn parası ile yetiştirilen bu komandoların Milliyetçiliklerinin de ne olduğu anlaşilmaktadır. Halkımızın örgütlü ve kararlı mücadelesi karşısında bu faşist sermaye çeteleri elbetteki gerekli olan dersi alacaklardır

Ulumaları ile Meşhur SS'lerin İzmir"deki Saldırıları

DİSK'in 6 Eylül 1975 Cumartesi Günü Yapılan

İNSANLIĞIN DÜŞMANI

* FAŞİZME * EMPRYALİZME * SÖMÜRÜYE

KARŞI

Demokratik Hak ve Özgürlükler İçin Mücadelê Mitingi

— EĞİTİM —

TÜRKİYE'DE İŞÇİ SINIFININ GELİŞİMİ [Geçen sayıdan devam]

Aynı dönemler küçük burjuva ideologlarının Türkiyede sınıfların varlığını ve sınıf mücadelelerini reddettikleri dönemdir.

Hükümet liberal kalkınmayı seçmiştir, 1929 Dünya buhranının yükü, büyük ölçüde işçi sınıfının üzerine binmiş, ücretler mutlak olarak düşmüş sefalet artmıştır.

1936 da çıkarılan İş kanunu ile sınıfçılık sorununun doğması ve yaşaması önlenmeğe çalışılmıştır. Aynı dönemler CHP'nin kendine bağlı kendi dümen suyunda işçi örgütleri oluşturmağa çalıştığı dönemdir. Tüm gayretlere rağmen işçi sınıfının gelişimini ve hoşnutsuzluğunu engelleyemeyen CHP sonunda Türk-Ceza Kanununun bazı maddelerinin ağırlaştırılması ve değiştirilmesi yoluna girmiştir 1938 de çıkarılan cemiyetler kanunu ile SINIF ESASINA DAYALI TÜM ÖRGÜTLER yasaklanmıştır. Bunun yanı sıra, her türlü toplantı, gizli örgütlenme sayılarak takibat ve tevkifler artmıştır.

Çok partili döneme geçerken 1946 da cemiyet kurma yasağı da kaldırılmış ve işçi sınıfı hareketi yeni bir döneme girmiştir.

Bu dönemde CHP. ve DP. kendilerine bağlı işçi örgütlenmesi yoluna gitmiştir. Aynı dönemde "Türkiye Sosyalist Partisi" ve "Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi" kurulmuş, İşçi sınıfı örgütlenmesini ele almışlardır. O dönem İstanbul'da sıkıyönetim uygulamasından yararlanan ikidar sıkıyönetim komutanının ağzından, İsunbul işçi hareketini ve örgütlenmesini komünistlikle suçlayarak mevcut sendika ve sol partileri kapatmış (Aralık 1946) bir kısım yayın organlarını yasaklamış ve 1947 şubatında grev ve toplu sözleşme hakkı vermiyen ve sendikaların ülke siyasetine karışmalraını engelliyen 5018 Sayılı sendikalar kanununu yürürlüğe koymuştur. 1946 olayları yüzünden, ayrıca da sürekli bir örgütü sağlamış bir işçi sınıfı mücadelesinin ideolojik eğitimi ve sınıf bilincinin gelişmesini sağlayabilecek bir çalışmanın yokluğundan işçi sınıfı sendika kurmaktan ve sendikalara girmekten çekiniyordu, Bu ortamda CHP ve DP kendi kontrollerinde işçi sınıfını kontrolleri altında tutacaklarına sendikalar kurmaya yöneldiler. DP'nin vaatleriyle 1950 lere doğru CHP'nin sendikalardaki etkinliğini kaybettiği görülür ve aynı dönemde CHPnin kendi kontrolündeki Sendikalar Birliğinden kopan ve kontrolü dışında kurulan seudikaları siyasetle uğraştiği gerekçesiyle kapatıyordu. 1950 den sonra iktidara gelen DP de işçilere vaadettiği grev hakkını vermemiştir. DP nin sınıfsal yapısı düsünülürse bu durum doğaldır. Bununla birlikte halk kitlelerinin, bu arada işçilerin CHP ile olan çelişkileri, DP nin işçi sınıfı tarafından bir süredaha deşteklenmesine yol açmıştır.

1952 de resmen kurulan TÜRK — İŞ,'İşçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını savunmak; siyasi partiler ve hükümetler karşısında bağımsızlığını korumak" amecıyls kurulduğunu bildiriyordu.

Böylece işçi sınıfı politikadan uzak kalacak, örgütlenme ve mücadelesini "iktidarla uzlaşma için bir ekonomik mücadele " doğrulusunda süedürecektir.

İsçi sınıfı mücadelesi 1960 a doğru hız kazanarak devam eder. 1960 sonrasında işçi sınıfı nicel gelişme kaydetmiş, öte yandan işçi sınıfı ekonomik bilinçten siyasal bilince gidişi sağlıyacae, bir örgütienme ortamına girmiş " kendisi için sınıf " olmaya doğru yönelmiştir. 1961 Anyasası diğer demokratik haklar yanında işçi sınıgına grev hakkını SENDİKA KURMA hakkını da getiriyordu,

Türk-İş 1960'ın hemen sonrasında radikal küçük burjuvaziyi destekler görünmüşse de 1961 den sonra patrondan yana Amerikancı bir tutumu açıkça benimsemiştir. Amerikau İş yerlerindeki grevleri desteklememiş. "işçinin hakkını veren özel teşebbüsle birlikte olduğunu» açıklamıştır. Büyük Amerikan yardımından yararlandığını göz önüne alırsak Türk—İş'in bu hareketleri doğal-

dır. Türk—İş'in bu durumu karşısında yeni ve siyasal örgütlenmeye gitmek isteyen 12 sendikacı 1961 de TİP i kurmuştur.

1960'ın hemen sonrası, Türk—İş'e Grev ve Sendika haklarının kanunlaşmasına rağmen önemli işçi hareketlerine sahne olmuştur. 31 Aralık 1961 de İstanbul'da yapılan SARAÇHANE MİTİNGİ'ne 200.000 kişi ve 29 ilden sendika delegeleri katılmışlardır. 1962 de Türkiye Yapı İşçileri Sendikası tarafından örgütlenen yapı işçileri 5000 kişinin katıldığı ve işsizliği protesto eden «AÇLARIN YÜRÜYÜŞÜ» adı verilen bir gösteri yapmışlardır.

SARAÇHANE MİTİNGİ

tutuklanmıştır. 1961-1963 arasında 40 dan fazla grev olmuştur.

Ankara'da TBMM. binası önünde ('polisle çatışan göstericilerden 300 kişi

1963 Ocak ayında Kavel Kablo Fabrikasında çalışan 220 işçi. yılbaşı ikramiyelerinin verilmemesi ve haklarının çiğnenmesi nedeniyle işbaşı yapmadılar. **KAVEL GREVİ** bilinçli, dirençli ve ülkenin her yerinden işçiler ve aydınlarca desteklendi. 13 Şubatta, polis direnişçi işçilere saldırdı. Birçok işçi ve birkaç polis yaralandı. Buna rağmen, direniş 35 gün sürdü.

mmuz 19ü3'de 274 sayılı «İşçi Sendikaları»nlı «Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt Kanunu» yürürlüğe girmiştir. Anyasa'da işçilere tanınan GREV hakkı kanunlaşıyor, fakat aynı kânun, patronlara, Anayasa'da yeri olmayân «Lokâvt hâkkını» tanıyordu. Böylece işçinin **GREV** hakkı, aynı kanun içinde sokulan ve işverenlere tanınan LOKAVT hakkıyla boğuluyordu. Ve bütün bunlara rağmen 24 Temmuz'un «işçi bayramı» olduğu işçi sınıfımıza kabul ettirilmeğe çalışılıyordu.

1960, hele 1965 ten sonra sanayideki gelişmeye paralel olarak veni işyerlerinin açılması ve işçilerin daha kalabalık işyerlerinde yoğunlaşması ve bununla birlikte gelişen «sol» düşünce ve işçi sınıfi ideolojisi'ninde etkisiyle işçi hareketlerinde bilinçlilik ve kararlılık görülür. Türk—İş'in bu gelişmeye ayak uyduramaması ve hareketin gerisinde kalması DİSK! (Devrimci işçi Sendikaları Konfederasyonu)in kuruluşunu kolaylaştırmıştır. «Siyaset dışı örgütlenmevi siyasetin üzerinde kalmayı savunan» Türk—İş'in karşısında TİP.e bağlı sendikacılar tarafından. TİP parâlelinde bir işçi örgütü olarak DİSK ortaya çıkmıştır

Türk—İşgöz önüne alındığında, sınıf mücadelesi fikrini geliştirmeğe daha dönük olan ve işçi sorunlarına sınıfsal açıdan bakan DİSK'in yine de, «sendikal örgüt» ve «ekonomik bilinç» düzeyini aşabildiği iddia edilemez.

İŞÇİLER

Grev Kırıcı Provokasyonlara Karşı Tek Yumruk Olmalıdır.

Kapitalizm varlığını koruduğu müddetçe işverenler «daha çok kâr, daha az ücret» için işçilere baskı kurmakta, bu da tepki olarak işçileri grev ve direniş yapmaya zorlamaktadır. Bu her kapitalist ülkede sık sık rastlanan bir şeydir. Türkiye'dede grevler aynı sebeplerden doğmakta, işverenlerin doymak bilmez kar hırslarına karşı işçiler insan gibi yaşamak, yemek ve giyeceklerini sağlayabilmek için işverenlere karşı mücadele vermektedirler.

Bu direniş ve grevler işçilere kapitalistlerin çirkin yüzünü göstermekte dolayısiyle işçilerin kapitalizme karşı kendi sınıf bilincini kavraması için pratik şartlar yaratmaktadır. İşçiler, kendi hünerli elleri olmadan makinaların patronların işine yaramadığını görmektedirler. Ayrıca grev ve direnişler işçilerin dayanışmasını ve kendi emeklerini sömüren kapitalistlere karşı sınıf mücadelesi bilincini ve birçok pratikler öğreten bir okul olmasına rağmen bir kurtuluş yolu olmadığını da görmektedirler.

Direnişe geçen işçiler toptan işten atılmakta, açlığa mahküm edilmekte veya kurdukları sendikalar tanınmamakta sendika seçme hürriyeti için direnişe geçen işçilerin bu demokratik hareketi türlü provokasyonlarla (kışkırtmalarla) sabote edilmektedir. Son günlerde Berec de, TEK ambarlı santralı işyerinde onarım işini yapan Sungurlar işyerinde, Karadeniz bakır İşletmeleri iş yerindeki direnişlerin sabote edilmesi işverenlerin tertiplediği oyunlarla gerçeklestirilmiştir.

Berec te işçiler, başında 12 Mart faşizmi döneminde İstanbul 1. Şube müdürlüğü yapmış bir işçi düşmanı olan Ilgız Aykutlu'nun bulunduğu KİMMSAN denen işverenin kurduğu sedikaya girmeyip DİSK'e bağlı PETKİM-İS sendikasına girmek için direnişe geçince, polis ve jandarmanın direnişi zorbaca kırması için dışardan işçilerin arasına sokulan bir provokator (kışkırtıcı ajan) polislere tabancayla ateş ederek direnişin kanla bastırılması için gerekli ortam yaratılmıştır.

Sungurlardaki olayda bundan pek farklı değildir. Eski Ülkü ocakları başkanı olan işveren vekili önce direnişçi işçiler üzerinde yaylım ateşi açtırarak direnişi bozmaya çalışmıştır. Bunu başaramayınca direnişte olmayan işçilerin vardiya arabasına silâhlı baskın tezgâhlayıp ve alçakça bir iftirayla direnişteki işçilerin yaptığını söyleyip, demokratik direnişi polis ve jandarma ile kırmaya kalkışmıştır.

Karadeniz Bakır İşletmelerinde ise aynı oyunun değişik bir şekli tezgâhlanmıştır. İşçiler sarı nitelikli ÇAĞDAŞ METAL—İŞ yerine DİSK MADEN—İŞ sendikasına geçmek için, sendika seçme hürriyeti için direnişe geçmişlerdir. Sınıf sendikacılığının amansız düşmani faşist patronlar ve işbirlikçi sarı sendika işçi direnişin dağıtılması için izabe kısmını beslesin ve jandarmanın işyerine girmesi sağ yen elektrik panosu dinamitlenerek poli-lanmıştır. Faşist patronlar tarihten ders almaktadırlar. İnsanlık ve kültür düşmanı faşizmi iktidara getirirken kendisine karşı olan herkesi yok etmek için parlemento binasını ateşe vererek ve bunu sosyalislerin yaptığını söyleyerek muhalefeti kanla yok etmek için gerekli ortamı yaratmıştı. Hitler'in kurduğu kapitalist diktatörlüğün özlemi içinde olanlar benzeri oyunları tezgâhlamaktadır. İstanbul Kültür sarayının yakılması. Eminönü Araba Vapurunun batırılması ve benzeri sabotajların yapılması sinema oyuncusu Yılmaz Güney'e yapılan provakasyonda bu tip oyunların bir türüdür. [illegible]

MC iktidarı giriştiği yıkıcı Provokasyonlarla işçilerin demokratik direnişlerini kırmak için veantidemokratik saldırılarına gerekçe hazırlamaktadır. Ve bunuda anarşi edebiyatlarına malzeme yapmâktadırlar. Sendikalar temsil ettikleri işçilerin yanında etkili bir şekilde ver almalı ve provokasyonlara karşı tek etkili silâhın örgütlü olmak ve işçi sınıfı dayanışma-sını tam anlamıyla gerçekleştirmenin gereğini bilmelidirler.

TÜRÜN TUNÇ'TAN İŞÇİLERİN KENDİSİNE OY VERMESİNE YARDIMCI OLMASINI İSTEYECEĞİNİ AÇIKLADİ

12 Mart döneminin İstanbul Sıkiyönetim Komutanı Faik TÜRÜN Adalet Partisin den senatör adayı olduğunu açıklamış, işcilerin kendisini desteklemesi için, Halil TUNÇ tan yardım isteyeceğini açıklamıştır.

Adalet Partisinin kendi felsefesine uygun olduğunu da açıklayarak, Cumhuriyet Halk Partisi'nden kendisine aday teklifi yapılmadığını söylemiştir. Yankı Dergisine verdiği demeçte " Ben askerim. Asker bir savaşa kaybedeceğim diye girmez. Ben de kazanacağım diye giriyorum ve kazanacağım." demiştir.

Biz biliriz ki sıkıyönetimler; tekelci scrmayenin, işçi sınıf ve emekçi halkın uyanışını, bilinçlenmesini önlemek, onları daha çok sömürebilmek için kullandıkları baskı ve zulüm yönetimidir.

Demokratik haklarını elde edebilmek için mücadele eden, direniş yapmak isteyen işçi sınıfının direnişleri, sıkıyönetim tarafından engellenir, halkın dertlerini dile getirmek için yapılan, her türlü miting ve gösteri yürüyüşleri, sıkıyönetin tarafından durdurulur, düşünce özgürlüğü olan demokratik rejimlerde, fikir suçluları sıkıyönetim mahkemeleri tarafından yargılanır.

Devlet güvenliğin korumak amacıyla ilan edildiği söylenen sıkıyönetimlerin gerçek amacı, günden güne yoğunlaşan demokatik mücadelenin gelişmeşini engellemek için, işçi sınıfı ve emekçi halk üzerine yapılan baskılarln arttırılmasıdır., Bütün bu görevleri eksik siz yerine getirdiği içindir ki, bu gün FAİK TÜRÜN'e sermaye sınıfının temsilcileri mükafat olarak, senatör adaylığı teklif etmişlerdir.

Sermayenin güdümündeki cephe partilerinin en büyüğünün Faik TÜRÜN'ü aday göstermesi şaşırılacak bir durum değildir. Bu güne kadar devlet kademesinde önemli görevleri olan BÜROKRAT kesim,sermaye lehine çalıştığı ölçüde, emekli olduktan sonra özel sektördeki büyük fabrikaların, yönetim kurullarında önemli görevlere getirilmek tedir. Bu da bize göstermektedir ki, devletin kilit noktasındaki yöneticilerden, özel sektörün çıkarlarına uygun hareket edenlerden, büyük çoğunluğu, mükafatını görmekte, aksi tutum ve davranışlarda bulunanlar ise, görcvi bitmeden çeşitli politik oyunlarla kıyıma uğramaktadır,

Cumhuriyet Halk Partisinin kendisine adaylık teklifi yapmadığını, CHP dışındaki sağ partilerin hepsinin adaylık teklif ettiği TÜRÜN, bu duruma şaşırmış gibi görünmek tedir. CHP'nin faşizm özlemli bir parti olmadığını unutmamak gerekir. CHP işçi sınıfı ve emekçi halkın demokratik taleplerini belli ölçüde dile getirdiği için onların desteğini almıştır. Faik TÜRÜN işçi sınıfı ve emekçi halkın taleplerini, sermaye adına engelliyen bir kişi olduğundan, CHP'nin adaylık teklif etmemesi ,en akılcı davranıştır.

Faik TÜRÜN'ün Halil TUNÇ'tan yardım istemesine de şaşmamak gerekir. Unutulması gerekir ki biz her defasında Halil TUNÇ'un patronlar lehine davranışlar içerisinde bulunduğunu defalarca tekrarladık. Partiler üstü politika yutturmacasıyle, siyaset alanlarını patronlara terk etmek isteyen işçilerin siyasete karışmamasını öneren Halil TUNÇ un bu davranışı, teşhisimizde yanılmadığımızı göstermektedir.

Biz biliriz ki, işçi sınıfının mücadelesi üç boyutludur. Ekonomik, ideolojik ve siyasi mücadele bir bütündür. Bunlardan biri diğerinden bağımsız düşünülemez. Ekonomik mücadele yeterli değildir. İşçi sınıfı ve emekçi halk, kendi demokratik siyasal iktidarlarını kurmadığı sürece kurtuluşları mümkün değildir.

Gelişen işçi sınıfı mücadelesi Faik Türün gibi işçi sınıfı düşmanlarına gereken dersi verecektir.

Unutmamak gerekir ki gelişen işçi sınıfı kimlerin dost kimlerin düşman olduğunu çok iyi bilmektedir.

SAHIBI : GES – İŞ İzmir TEK Şubesi Adına Şb. Bşk. Ahmet OK
SORUMLU MÜDÜR : Yahya YILDIRIM
IDARE YERİ : Hürriyet Bul. no. 16/1 Kat. 2/205 Basmane / İZMİR

DÜŞMAN

Onlar ümidin düşmanıdır, Sevgilim
Akar suyun
Meyve çağında ağacın,
Serpilip gelişen hayatın düşmanı.
Çünkü ölüm vurdu damgasını alınlarına:
—— Çürüyen diş, dökülen et ——
Bir daha geri dönmemek üzere yıkılıp gidecekler,
Ve elbetteki Sevgilim, elbet,
Dolaşacaktır elini kolunu sallaya sallaya,
Dolaşacaktır en şanlı elbisesiyle : **İŞÇİ TULUMUYLA**
Bu güzelim memlekette **HÜRRİYET**
Bursa'da havlucu Recebe,
Karabük fabrikasında tesfiyeci Hasana düşman,
Fakir köylü Hatce kadına,
Irgat Süleymana düşman,
Düşünen insana düşman
Vatan ki bu insanların evidir.
Sevgilim, onlar vatana düşman

BASIN BÜLTENİ

TARİŞ ÜZÜM İŞÇİLERİNE YAPILAN SALDIRILARI PROTESTO EDİYORUZ!..

4 günden beri devam eden TARİŞ ÜZÜM İŞLETMESİ işçilerinin kararlı mücadelesi işveren yanlısı hareket eden SİVİL ve RESMİ POLİSLERİN gaddarca saldırısı yüzünden,KANLI bir şekilde bastırılmaya çalışılmıştır.

NEYİ İSTİYORLARDI İŞÇİLER?..

1-Özgürce sendika seçme hakkını,
2-Çıkartılan işçi arkadaşların işe alınmasını,
3-Komando baskılarına son verilmesini,
4-İş güvenliğinin sağlanmasını.

Bu haklarının alınması uğruna,dört günden beri YİĞİTÇE mücadele eden,işçiler,daha önce tertiplenen oyunlar karşısında yılmamıştır. Şimdi yapılan,KAN AKITILAN baskılar da işçileri YILDIRAMAYACAKTIR!.. Daha ilk günden beri işçi DÜŞMANI olduğunu gösteren,Emniyet Müdürü,30 işçiyi gözaltına almıştır.Son saldırıyla,bu konudaki düşünceleri daha da pekiştiren İŞÇİ DÜŞMANI Emniyet Müdürü son olarak birçok işçiyi gözaltına almıştır.

Bu kavgada,işçiler HAKLIYDILAR...Çünkü onların çalıştığı işyeri müdürü eski ÜLKÜ OCAKLARI Başkanı,FAŞİST ORHAN DAVUT'tur.Yine bu faşist müdür,işçilere baskı yapmak için 50 kadar çeşitli yerlerden toplanmış FAŞİSTLERİ işe yerleştirmiştir.

İşyerinde,İŞGÜVENLİĞİ YOKTUR,hergün sorumsuzca üçer beşer işçinin işine son veriliyordu.Millliyetçi Cephe'nin işbaşına gelmesinden sonra, işçi sınıfının ve emekçi halkın ekonomik-demokratik ve SİYASİ mücadelesini KANLA BASTIRMAYI kendisine hedef edinenler,Sungurlar'da,Berec'te,Gamak'ta ve en son olarak da TARİŞ ÜZÜM İŞLETMESİ'nde,işçileri FAŞİZAN baskılarla yıldırmaya çalışmışlardır.

Bugün Tariş Üzüm İşçilerine sabahtan beri baskı yapmaya çalışan Emniyet görevlileri,önce kadınları COPLAYARAK,tekmeleyerek,HAKLI kavgalarını kırmaya çalışmış,başaramayınca,kendilerini 500 kadar POLİSLE takviye ederek saat:18.00 sıralarında işçiler üzerine,kadın,erkek demeden YERLERDE SÜRÜKLEYEREK coplayarak,sayısız işçinin KANLARINI AKITARAK,haklı mücadeleyi kırmaya çalışmıştır.

"BAĞIMSIZ TÜRKİYE,KATİL İKTİDAR,KAHROLSUN FAŞİSTLER,İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ,İŞ-EKMEK-HÜRRİYET"diye bağırarak mücadelesini sürdüren işçilere saldıranları artık halkımız açıkça tanımıştır.

Bu kudurmuşcasına yapılan AZGIN SALDIRILAR,Milliyetçi Cephenin ve onların baskı kuvvetlerini işçi sınıfına ve emekçi halkımıza karşı olan, açık gerici tavrının bir devamıdır!..

Biz aşağıda adları yazılı DEMOKRATİK KURULUŞ ve SENDİKALAR,bu faşizan SALDIRILARI,ŞİDDETLE LANETLERİZ!..

Şu inancımızı açıkça KORKMADAN,yüreklice bir daha açıklıyoruz:

"İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ HALKIMIZIN FAŞİZME-EMPERYALİZME VE KAPİTALİZME KARŞI MÜCADELESİNİ HİÇBİR KUVVET VE GÜÇ YILDIRAMAYACAKTIR,DURDURAMAYACAKTIR!..GÜN GELECEK BU BASKILARIN VE"KANLARIN"HESABI TEKER TEKER SORULACAKTIR!.

BİZLER,ÜYELERİMİZİ VE GENEL OLARAK BÜTÜN İŞÇİLERİ BU HAYASIZ SALDIRIYI AKTİF OLARAK PROTESTOYA ÇAĞIRIYORUZ!...

--KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM!.
--YAŞASIN YİĞİT TARİŞ ÜZÜM İŞÇİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİ!.
--YAŞASIN İŞÇİLERİN,KÖYLÜLERİN"DEMOKRATİK HALK İKTİDARI"...

Basın-İş Send.İzmir şb.
GES-İŞ SEND.İzmir şb.PETROL-İŞ Send.İzmir şb.YAPI-SEN İzmir şb.TÜTED İzmir şb.GENÇ SOSYAL DEVRİMCİLER BİRLİĞİ İzmir Merkez şb.TÜM TOR-İŞ B.Çiğli şb. TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ İzmir İl Merkezi.TÖB-DER İzmir şb.